

Петра, Іоанна и Іакова, които видѣхъ тамъ лицето му свѣтливо като слънцето, и дрехитѣ му бѣлы като свѣтлина, и Моисея и Илія че приказвахъ съ него, и чухъ отъ небето гласъ който казваше: „Този е сынъ мой възлюбленный въ когото благоволихъ, него послушайте.“ — А като слѣзохъ, попытахъ го, Защо Книжницитѣ казватъ, че прѣди Христа ще дойде Илія, Іисусъ отговори, че Илія дойде вече. — И тогази ученицитѣ разумѣхъ, че за Іоанна Кръстителя имъ рече. Сутринята като дойде, дѣто бѣхъ другитѣ ученицы, исцѣри на нѣкой си чловѣкъ сынътъ който падаше на мѣсець, и когото тѣ не можихъ да исцѣрятъ. И когато бѣхъ самы, понеже го попытахъ, зашто тѣ не можихъ да го исцѣрятъ, отговори имъ за невѣрството на приходящитѣ, и че този родъ само съсь постъ и молитва ще бждѣтъ заможны да го испаждають. (Мат. ̅x̅i. 1—21. Марк. ̅vi̅. 2—29. Лк. ̅x̅. 28—43.).

§. 35. *Іисусъ плаща двѣтъ драхмы за храмътъ.*

Отъ тамъ като прѣминуваше прѣзъ Галилея, прѣдрече на ученицитѣ си че ще го прѣдадѣтъ, ще го убійтъ, и въ третій день ще възкръсне. Но те туй нито го разумѣвахъ, нито да го попытать смѣяхъ. И щомъ пристигнахъ въ Капернаумъ, онѣзи които събирахъ по двѣ драхмы за храмътъ попытахъ Петра, да ли учительтъ му плаща туй. А Іисусъ, като пристигна въ къщата, прѣди Петъръ да му прѣдложи вѣщо, рече му: „Царскытѣ сынове сѣ свободны отъ данъцы; но за да не съблазнимъ другитѣ, ты иди на морето, и първата рыба която уловишь въ вѣдницата, распори я; Вжтрѣ въ нея ще намѣришь статирь; дай